ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Δεκεμβρίου 1926 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | Ἀριθμὸς φύλλου 447

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Διατάγματα

Περὶ ἐγκρίσεως κανονισμοῦ διαδικασίας τῶν ὑπὸ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου Σύρου διενεργουμένων διαιτησιῶν.. 1
Περὶ ἐγκρίσεως κανονισμοῦ διαδικασίας τῶν ὑπὸ τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ καὶ Βιοτεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου Θεσσαλονίκης διενεργουμένων διαιτησιῶν..... 2
Περὶ ἀφομοιώσεως πρὸς τὰς Δημοσίας Ἐμπορικὰς Σχολὰς τῆς μέχρι τοῦδε ἀνεγνωρισμένης ὡς ἰσοτίμου πρὸς ταύτας Ἐμπορικῆς Σχολῆς θηλέων τῆς ἐν Ἀθήναις Φιλεκπαιδευτικῆς Ἑταιρείας (Ἀρσακείου)..... 3
Περὶ ὁρισμοῦ μικρῶν ἐξόδων Γ.Ε.Π.Ν..... 4
Περὶ ὁρισμοῦ ἐτησίων μικρῶν καὶ γραφικῶν ἐξόδων τῶν Ταμείων ἀλληλοβοηθείας τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν τοῦ Π. Ν..... 5

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

Περὶ ἐγκρίσεως κανονισμοῦ διαδικασίας τῶν ὑπὸ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου Σύρου διενεργουμένων διαιτησιῶν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 50 τοῦ νόμου 184, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Σύρου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἐγκρίνομεν τὸν παρατιθέμενον κανονισμὸν ἀκολουθητέας διαδικασίας ὑπὸ τῶν διαιτητῶν τοῦ μνημονευθέντος Ἐπιμελητηρίου καὶ ἐφόσον τὰ διαφερόμενα μέρη δὲν συνεφώνησαν ἄλλως.

Κανονισμὸς διαιτησίας τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Σύρου.

Ἄρθρον 1.

Πρὸς ἐνέργειαν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 40 τοῦ νόμου 184 ὡς μεταγενεστέρως ἐτροποποιήθη ὁ νόμος οὗτος Διαιτησίας τὸ Ἐμπορικὸν Ἐπιμελητήριον συντάσσει κατὰ Δεκέμβριον ἑκάστου ἔτους κατάλογον περιέχοντα τὰ ὀνόματα πάντων τῶν δυναμένων νὰ διορισθῶσι διαιηταὶ κατὰ τὸ ἄρθρον 47 τοῦ αὐτοῦ νόμου, ὅστις κατάλογος ἀναρτᾶται εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Ἐπιμελητηρίου καὶ καταχωρίζεται εἰς τὸ Δελτίον αὐτοῦ. Ὁ κατάλογος οὗτος θέλει ἰσχύῃ δι' ὁλόκληρον τὸ ἐπιὸν ἔτος. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου ὁρίζων κατὰ τὰ ἄρθρα 44 καὶ 45 τοῦ νόμου Διαιτητὰς ἢ ἐπιδιαιτητὴν ἐκλέγει κατὰ προτίμησιν πρόσωπα ἀνήκοντα εἰς τὸν κλάδον τοῦ Ἐμπορίου ἢ τῆς Βιομηχανίας εἰς ἣν ἀνήκει ἡ διαιτητικῶς κριτέα ὑπόθεσις.

Ἄρθρον 2.

Τὸ Ἐπιμελητήριον ὁρίζει ἐκ τῶν ὑπαλλήλων αὐτοῦ κατὰ προτίμησιν τὸν ἔχοντα νομικὴν μόρφωσιν ὅστις χρησιμεύει ὡς γραμματεὺς τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ νόμου Διαιτητικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τῶν Διαιτητῶν, συντάσσει τὰ σχετικὰ ἔγγραφα καὶ πρωτόκολλα καὶ τηρεῖ τὸ ἀρχεῖον τῶν Διαιτησιῶν καὶ βιβλία συμβιβασμῶν καὶ ἀποφάσεων, παραλαμβάνει τὰ εἰς αὐτὸν παραδιδόμενα παρὰ τῶν μερῶν σχετικὰ μὲ τὴν διαιτησίαν ἀποδεικτικὰ καὶ ἄλλα ἔγγραφα, ἀριθμεῖ ταῦτα καὶ παρέχει ἀπόδειξιν παραλαβῆς των, ὑπέχει δὲ ἀτομικὴν εὐθύνην διὰ τὴν τυχὸν ἀπώλειαν ἢ φθορὰν τούτων.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὰ διάδικα μέρη ὅπως ἔγγραφα ἢ βιβλία περιέχοντα κατὰ τὴν κρίσιν των μυστικὰ τῆς ἐπιχειρήσεώς των καταθέτωσιν ἀντὶ τοῦ Γραμματέως παρὰ τῷ Προέδρῳ τοῦ Ἐπιμελητηρίου ὑποχρεουμένῳ πρὸς φύλαξιν τούτων.

Τῶν ἀνωτέρω ἐγγράφων καὶ βιβλίων ἐπιτρέπεται νὰ λάβωσι γνῶσιν μόνον οἱ διάδικοι καὶ οἱ διαιτηταὶ καὶ οὗτοι δὲ μόνον καθ' ἃ μέρη σχετίζονται ταῦτα πρὸς τὴν ἐπίδικον διαφοράν ὑπαγορευομένης πάσης τούτων ἀνακοινώσεως.

Ἄρθρον 3.

Οἱ διαιτηταὶ συνέρχονται ἔν τινι τῶν αἰθουσῶν τοῦ Ἐπιμελητηρίου ἐκτὸς ἂν ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου ὁρίσῃ πρὸς τοῦτο τόπον.

Κατὰ τὰς συζητήσεις τῆς ὑποθέσεως δὲν δύνανται νὰ παρίστανται εἰμὴ μόνον οἱ διάδικοι, ἀντιπρόσωποι τούτων, ὁ ἐπιδιαιτητὴς καὶ ὁ γραμματεύς.

Παρισταμένης ἀνάγκης πρὸς ἐξέτασιν δι' αὐτοψίας ἀντικειμένου τινός, ἔχοντος οὐσιώδη σημασίαν κατὰ τὴν κρίσιν τῶν διαιτητῶν εἰς τὴν ἐπίδικον ὑπόθεσιν δύνανται νὰ μεταβῶσιν εἰς τὸν τόπον ἔνθα εὑρίσκεται τοῦτο, ἐφ' ὅσον ἡ προσκόμισίς του ὑπὸ τῶν μερῶν εἶναι δύσκολος ἢ πολυδάπανος.

Ἄρθρον 4,

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 41 αἴτησις ἢ αἱ δηλώσεις ἐν γένει τῶν μερῶν ὑποβάλλονται τῷ Ἐπιμελητηρίῳ εἰς διπλοῦν.

Κατοικοῦντος ἢ διαμένοντος ἑνὸς τῶν μερῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ χωρὶς νὰ ἔχῃ διορισθῇ εἰδικὸς διὰ τὴν διαιτησίαν ἀντιπρόσωπός του, δέον ἐν τῇ κατὰ τῷ ἄρθρῳ 43 ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ ἄρθρον 41 ὑποβαλλομένῃ τῷ Προέδρῳ τοῦ Ἐπιμελητηρίου αἰτήσει νὰ ἀναγράφεται ἐκτὸς τῆς πόλεως ἐν ᾗ διαμένει ὁ καθ' οὗ ἡ αἴτησις καὶ ἡ ἀκριβὴς αὐτοῦ διεύθυνσις, ὁ δὲ Πρόεδρος λαμβάνων τὴν αἴτησιν, ὀφείλει ἀμέσως ν' ἀνακοινώσῃ ταύτην τῷ καθ' οὗ αὕτη (ἀνεξαρτήτως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 43 καὶ 46 ἐπιβαλλομένης τῷ αἰτοῦντι ὑποχρεώσεως πρὸς ἀνακοίνωσιν τῷ καθ' οὗ ἡ αἴτησις) διὰ τῆς ταχυτέρας ὁδοῦ φροντίζων νὰ πληροφορηθῇ περὶ τῆς ἀσφαλοῦς εἰς τοῦτον ἐπιδόσεως.

Ἄρθρον 5.

Πᾶσαι αἱ αἰτήσεις, δηλώσεις, κλήσεις κλπ. ἐν γένει ἔγγραφα τῆς διαδικασίας τὰ ἀπευθυνόμενα εἴτε παρὰ τῶν διαδίκων πρὸς ἀλλήλους τοὺς μάρτυρας καὶ πραγματογνώμονας εἴτε παρὰ τῶν Διαιτητῶν πρὸς τοὺς διαδίκους μάρτυρας καὶ πραγματογνώμονας περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἀνακοινώσεως τῶν ὁποίων δὲν προνοεῖ εἰδικῶς ὁ νόμος, ὑποβάλλονται εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἐπιμελητηρίου, ὅστις μεριμνᾷ

περὶ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῶν διά τινος τῶν κλητήρων τοῦ Ἐπιμελητηρίου.

Κατὰ τὸν τρόπον ἀνακοινοῦνται καὶ τὰ ἔγγραφα τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐπιμελητηρίου τὰ πρὸς οἱονδήποτε ἀπευθυνόμενα καὶ σχετικὰ πρὸς τὴν Διαιτησίαν. Τὸ ἔγγραφον ἐγχειρίζεται εἴτε πρὸς ὃν ἀπευθύνεται τοῦτο προσωπικῶς, εἴτε πρός τινα τῶν συνοίκων ἢ ὑπαλλήλων τοῦ Γραφείου του ἢ πρὸς τὸν εἰδικῶς διὰ τὸν περὶ ἧς πρόκειται ἀντιπρόσωπόν του.

Ἡ ἐγχείρισις τοῦ ἐγγράφου βεβαιοῦται δι' ἐκθέσεως τοῦ ἐπιδόσαντος κλητῆρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου ἣν προσυπογράφει ὁ παραλαβὼν τὸ ἔγγραφον.

Περὶ τῆς τυχὸν ἀρνήσεως τῆς παραλαβῆς ἢ τῆς ἀρνήσεως πρὸς προσυπογραφὴν τῆς ἐκθέσεως γίνεται μνεία ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ κλητῆρος.

Ἄρθρον 6.

Ἡ ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων προτεινομένη ἐξαίρεσις διαιτητοῦ ἀναπληρωτοῦ ἢ ἐπιδιαιτητοῦ κρίνεται ὑπὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 13 Διαιτητικῆς Ἐπιτροπῆς καλουμένης ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἐντὸς 48 ὡρῶν καὶ ἀποφαινομένης ἐντὸς 3 ἡμερῶν.

Ἡ ἀπόφασις τῆς Ἐπιτροπῆς γνωστοποιεῖται εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους ἐντὸς 48 ὡρῶν, ἐφ' ὅσον δέ τις τούτων κατοικεῖ ἢ διαμένει ἐκτὸς τῆς ἕδρας τοῦ Ἐπιμελητηρίου, τηλεγραφικῶς.

Ἄρθρον 7.

Ὁ ὁπωσδήποτε ἀναπληρῶν τὸν ὁριστικὸν διαιτητήν, συνεχίζει τὴν ὑπόθεσιν εἰς ὃ σημεῖον αὐτὴ εἶχε διακοπῇ ἕνεκα τῆς ἀντικαταστάσεως τοῦ πρώτου διαιτητοῦ, καθίσταται δὲ ἐνήμερος αὐτῆς ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε προσαχθέντων στοιχείων. Μόνον δ' ἐν ἀπολύτῳ ἀδυναμίᾳ αὐτοῦ κατὰ τὴν κρίσιν του νὰ πληροφορηθῇ λεπτομερῶς περὶ τῆς ὑποθέσεως, ἐπιτρέπεται ἡ ἐπανάληψις τῆς διαδικασίας ἢ μέρους αὐτῆς ἐνώπιον αὐτοῦ.

Ἄρθρον 8.

Ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς τῶν ἐκλεγέντων καὶ ἀποδεχθέντων διαιτητῶν ὁρίζει ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου ἡμέραν καὶ ὥραν πρὸς συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως ἣν πρὸ 3 τοὐλάχιστον ἡμερῶν γνωστοποιεῖ πρὸς τοὺς Διαιτητάς, ἐπιδιαιτητήν, ἐφ' ὅσον ἔχει διορισθῇ τοιοῦτος καὶ διαδίκους.

Οἱ διάδικοι παρίστανται αὐτοπροσώπως, τῆς δι' ἀντιπροσώπου ἐγγράφως διοριζομένου παραστάσεώς των ἐπιτρεπομένης μόνον ἕνεκα ἀσθενείας ἢ ἄλλων λόγων κρινομένων ὡς σοβαρῶν ὑπὸ τῶν διαιτητῶν.

Ὁ ἀντιπρόσωπος δέον νὰ ᾖ συνεταῖρος, ὑπάλληλος τοῦ διαδίκου ἢ ἄλλος τις ἐκ τῶν ἐκλογέων ὅμως τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου παρ' ᾧ διεξάγεται ἡ διαιτησία.

Μὴ ἐμφανισθέντων ἀμφοτέρων τῶν διαδίκων κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν δικάσιμον ἄνευ προηγουμένης παρ' ἀμφοτέρων δικαιολογήσεως κρινομένης ἐπαρκοῦς ὑπὸ τῶν διαιτητῶν θεωρεῖται ἡ διαιτησία ματαιωθεῖσα.

Τὴν Διεύθυνσιν τῆς συζητήσεως θὰ ἔχῃ ὁ ἐπιδιαιτητής, ἐφ' ὅσον προκαλούμενος ὑπὸ τοῦ Ἐπιμελητηρίου παρίσταται ἢ ἄλλως, ὁ πρεσβύτερος τῶν Διαιτητῶν ὅστις δίδει καὶ ἀφαιρεῖ τὸν λόγον εἰς τοὺς μάρτυρας, πραγματογνώμονας καὶ διαδίκους ὑποχρεουμένους νὰ διατηρῶσι κατὰ τὴν συζήτησιν εὐκοσμίαν καὶ ἡσυχίαν.

Ὁ τυχὸν παρεκτρεπόμενος ἐκ τῶν διαδίκων κατὰ τὴν συζήτησιν ἐνώπιον τῶν Διαιτητῶν, δύναται ν' ἀπομακρυνθῇ τῆς αἰθούσης τῆς συνεδριάσεως ἐντολῇ τοῦ διευθύνοντος τὴν συζήτησιν ἐξακολουθοῦσαν καὶ ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ, θεωρουμένην δὲ ὡς διεξαχθεῖσαν κατ' ἀντιμωλίαν ἀμφοτέρων. Οἱ διαιτηταὶ πρὶν ἢ ἐπιληφθῶσι τῆς ἐκδικάσεως τῆς ὑποθέσεως, ἀποπειρῶνται νὰ συμβιβάσωσι τὰ διάδικα μέρη.

Περὶ τοῦ ἐπιτευχθέντος συμβιβασμοῦ συντάσσεται ἔκθεσις εἰς διπλοῦν ὑπογραφομένη ὑπὸ τῶν διαιτητῶν καὶ διαδίκων καὶ κηρύσσεται ἐκτελεστή, συμφώνως τοῖς ἄρθροις 50 τοῦ νόμου 184 καὶ 124 Ἐμπ. Πολ. Δικονομίας.

Ἄρθρον 9.

Μὴ ἐπιτευχθέντος συμβιβασμοῦ οἱ Διαιτηταὶ προσκαλοῦσι τοὺς διαδίκους εἰς ἐκλογὴν τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ ἐφ' ὅσον οὗτος δὲν ἤθελεν ἔχῃ ἤδη ἐκλεγῇ. Μὴ συμφωνούντων ἢ ἀπολειπομένου ἑνὸς τούτων ἄνευ προηγουμένης δικαιολογήσεως κρινομένης ἐπαρκοῦς ὑπὸ τῶν Διαιτητῶν, ὁπότε καὶ ὁρίζεται ἄλλη ἡμέρα, προβαίνουσιν οὗτοι εἰς τὴν ἐκλογήν.

Ἐὰν οὐδὲ οἱ Διαιτηταὶ συμφωνήσωσιν εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ ἐκλεκτέου Ἐπιδιαιτητοῦ, ἀναφέρουσι τοῦτο ἐγγράφως εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἐπιμελητηρίου, ὅστις ἐντὸς 48 ὡρῶν διορίζει τοιοῦτον, μεθ' ὃ ὁρίζεται νέα ἡμέρα πρὸς συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως, ἥτις καὶ ἀνακοινοῦται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐπιμελητηρίου εἰς τὸν Ἐπιδιαιτητὴν ἄνευ νέας προσκλήσεως τῶν μερῶν.

Ἄρθρον 10.

Κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν συμφώνως τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἡμέραν προβαίνει ἡ συζήτησις τῆς ὑποθέσεως, οἱ δὲ διάδικοι ἀναπτύσσουσι προφορικῶς τοὺς ἰσχυρισμούς των ὑποβάλλοντες καὶ τὰ τυχὸν μὴ ὑποβεβλημένα πρότερον ὑπομνήματά των.

Ἄρθρον 11.

Ἀπολειπομένου τινὸς τῶν διαδίκων ἄνευ προηγουμένης δικαιολογίας κρινομένης ἐπαρκοῦς ὑπὸ τῶν Διαιτητῶν ἡ ὑπόθεσις συζητεῖται κατ' ἐρήμην τούτου. Οἱ Διαιτηταὶ προσπαθοῦσιν ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει νὰ συλλέξωσι καὶ οἰκοθεν πᾶν στοιχεῖον τεῖνον πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ἀληθείας, ἐπιβάλλοντες καὶ ἐν ἀνάγκῃ καὶ οἱανδήποτε κρίνωσιν ἀπόδειξιν μὴ θεωρουμένης τῆς αἰτήσεως τοῦ παρισταμένου ἐκ τῶν μερῶν συνεπείᾳ τῆς ἀπουσίας τοῦ ἑτέρου ὡς ὡμολογημένης.

Ἄρθρον 12.

Ὁ Γραμματεὺς κρατεῖ τὰ πρακτικὰ τῆς συνεδριάσεως τῶν Διαιτητῶν ἐν οἷς ἀναγράφει τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὥραν τῆς συνεδριάσεως, τὰ ὀνόματα τῶν Διαιτητῶν καὶ Ἐπιδιαιτητοῦ, τῶν ἐμφανισθέντων διαδίκων ἢ ἀντιπροσώπουτων ἢ τὴν παρατήρησιν ὅτι δὲν ἐνεφανίσθησαν, περίληψιν διαλαμβάνουσαν τὰ οὐσιώδη τῆς συζητήσεως καθὼς καὶ τοὺς ἰσχυρισμοὺς τῶν διαδίκων καὶ σύντομον μνείαν παντὸς οὐσιώδους συμβάντος ἐν τῇ συνεδριάσει. Τὸ πρακτικὸν τοῦτο ὑπογράφεται παρὰ τῶν Διαιτητῶν.

Ἄρθρον 13.

Τὰ θέματα καὶ μέσα τῆς ἀποδείξεως ὁρίζουσιν οἱ Διαιτηταὶ κατ' ἰδίαν κρίσιν μὴ ὑποβαλλόμενοι εἰς οὐδένα περιορισμόν, δυνάμενοι νὰ ἐξετάσωσι καὶ μάρτυρας οὓς ἐγκρίνουσι καίτοι μὴ προταθέντας ὑπὸ τῶν Διαιτητῶν.

Οἱ μάρτυρες προσάγονται ὑπὸ τῶν διαδίκων ἢ προσκαλοῦνται ὑπὸ τῶν διαιτητῶν κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 5 τοῦπαρόντος ὁρισθέντα πρὸς ἐξέτασιν καθ' ἡμέραν καὶ ὥραν ὁριζομένην ὑπὸ τῶν Διαιτητῶν καὶ ἀνακοινουμένην εἰς πάντας τοὺς διαδίκους.

Οἱ Διαιτηταὶ δύνανται μὴ συμφωνούντων τῶν διαδίκων εἴτε ὡς πρὸς τὰ πρόσωπα εἴτε τὸν ἀριθμὸν τῶν πραγματογνωμόνων νὰ ὁρίσωσιν οἰκοθεν τοιούτους, ὁρίζουσι δὲ κατ' οἰκείαν κρίσιν καὶ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν δυνάμενοι νὰ διορίσωσι καὶ ἕνα μόνον.

Ἄρθρον 14.

Οἱ Διαιτηταὶ δύνανται οἰκοθεν εἴτε συνεπείᾳ αἰτήσεως τῶν διαδίκων νὰ διατάξωσιν ἐὰν ἐγκρίνωσι τὴν προηγουμένην ὅρκισιν πραγματογνωμόνων ἢ μαρτύρων.

Ἄρθρον 15.

Περὶ τῆς ἐξετάσεως τῶν μαρτύρων πραγματογνωμόνων, τῆς διεξαχθείσης αὐτοψίας, συντάσσεται ἰδιαιτέρα ἑκάστοτε ἔκθεσις, ἀναγράφουσα τὴν ἡμέραν, τὴν ὥραν καὶ τὸν τρόπον τῆς πράξεως, τὰ ὀνόματα τῶν παραστάντων καὶ τὸ ἀντικείμενον εἰς ὃ ἀφορᾷ.

Ἡ ἔκθεσις αὕτη ὑπογράφεται παρὰ τῶν λαβόντων μέρος εἰς ταύτην προσώπων, γινομένης μνείας τοῦ λόγου δι' ὃν τις ἐκ τῶν μετασχόντων ἠρνήθη νὰ ὑπογράψῃ.

Ἄρθρον 16.

Τὸν ἐναγόμενον ἢ ἀντεπαγόμενον ὅρκον δύνανται νὰ ἐπιβάλλωσιν ἢ οἱ Διαιτηταὶ κατὰ τὴν κρίσιν των δυνάμενοι νὰ ἐπιβάλωσιν οἱκοθεν εἰς ἕνα τῶν διαδίκων ἢ ἀναπληρωματικὸν ἢ ἀπαλλακτικὸν ὅρκον.

Οἱ διάδικοι ὀφείλουσι νὰ δώσωσι τὸν ὅρκον ἐντὸς τῆς ὑπὸ τῶν Διαιτητῶν ταχθείσης προθεσμίας.

Οἱ Διαιτηταὶ ἢ ὁ Εἰρηνοδίκης ἢ ὁ Πρόξενος ἐνώπιον τοῦ ὁποίου πρόκειται νὰ δοθῇ ὁ ὅρκος δύνανται πρὸ τῆς ἐκπνεύσεως τῆς προθεσμίας νὰ παρατείνωσι ταύτην πρὸς δόσιν αὐτοῦ ἐὰν συντρέχῃ περίπτωσις κατὰ τὴν κρίσιν των, οἱ δὲ Διαιτηταὶ δύνανται καὶ μετὰ τὴν ἐκπνοὴν τῆς πρὸς δόσιν τοῦ ὅρκου προθεσμίας νὰ τάξωσι καὶ νέαν τοιαύτην ἐν ᾗ περιπτώσει πείθονται κατὰ τὴν κρίσιν των ὅτι συντρέχει περίπτωσις ἀνυπερβλήτου κωλύματος πρὸς ἐμπρόθεσμον δόσιν τοῦ ὅρκου.

Ἡ μὴ δόσις τοῦ ἐπιβληθέντος ὅρκου δὲν ἀποτελεῖ πάντοτε ὁμολογίαν ὑποχρεωτικὴν διὰ τοὺς διαιτητάς.

Ἄρθρον 17.

Ὁ ὅρκος δίδεται αὐτοπροσώπως ὑπὸ τῶν διαδίκων, προκειμένου δὲ περὶ Ἑταιριῶν ἢ ἄλλων νομικῶν προσώπων ὑπὸ τοῦ νομίμως ἐκπροσωποῦντος αὐτὰ ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου οὐχὶ δημοσίᾳ συνεδριάζοντος ἢ προξένου τῆς κατοικίας ἢ διαμονῆς τοῦ ὁρκιστέου διαδίκου μάρτυρος ἢ πραγματογνώμονος. Οἱ Διαιτηταὶ ὑποβάλλουσιν εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἐπιμελητηρίου ἔγγραφον περιέχον, προκειμένου μὲν περὶ ὅρκου διαδίκου τὸ ὄνομα κλπ. τοῦ ὁμόσαντος, τὴν ταχθεῖσαν πρὸς δόσιν τοῦ ὅρκου ἡμέραν καὶ ὥραν ὡς καὶ τὸ θέμα τοῦ ὅρκου συγκεκριμένως διατετυπωμένον, προκειμένου δὲ περὶ ὅρκου μαρτύρων ἢ πραγματογνωμόνων καθορίζεται ἐν τῷ ἐγγράφῳ τῶν Διαιτητῶν ἡ ὑπόθεσις καὶ τὸ ἀντικείμενον ἐφ' οὗ θὰ ἐξετασθῶσιν οὗτοι.

Ἀντίγραφον τοῦ ἐγγράφου τούτου τῶν Διαιτητῶν ἀποστέλει ἀμελλητὶ ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου δι' ἐγγράφου του πρός τε τοὺς διαδίκους, τοὺς πραγματογνώμονας καὶ τοὺς τυχὸν ἄνευ προτάσεως τῶν διαδίκων προσκληθέντας πρὸς ἐξέτασιν μάρτυρας καὶ πρὸς τὸν Εἰρηνοδίκην ἢ Πρόξενον παρακαλῶν τούτους ὅπως δεχθῶσι τὸν ὅρκον τῶν διαδίκων, μαρτύρων ἢ πραγματογνωμόνων.

Κατὰ τὴν δόσιν τοῦ ὅρκου δύναται νὰ παρίσταται μὴ ἀπαιτουμένης προσκλήσεώς του πρὸς τοῦτο καὶ ὁ ἀντίδικος τοῦ ὁμόσαντος. Ἀντιρρήσεις κατὰ τῆς ὁρκωμοσίας ἐπιτρέπονται μόνον ἐνώπιον τῶν Διαιτητῶν, οὐχὶ δὲ καὶ τοῦ Εἰρηνοδίκου ἢ Προξένου.

Περὶ τῆς ὁρκωμοσίας τῶν μαρτύρων, πραγματογνωμόνων ἢ διαδίκων συντάσσεται πρᾶξις τοῦ Εἰρηνοδίκου ἢ Προξένου, ἀποστέλλεται δ' αὕτη εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἐπιμελητηρίου ἐντὸς 48 ὡρῶν τὸ βραδύτερον ἀπὸ τῆς ὁρκωμοσίας, ὅστις διαβιβάζει ταύτην ἀμελητὶ πρὸς τοὺς διαιτητάς.

Ἄρθρον 18.

Ἀπολειπομένων τῆς ὁρκωμοσίας μαρτύρων ἢ πραγματογνωμόνων κρίνουσιν οἱ διαιτηταὶ ἐὰν πρέπει νὰ διορισθῶσιν ἄλλοι πραγματογνώμονες ἢ ἐὰν πρέπει νὰ δεχθῶσι πρὸς ἐξέτασιν ἀνομωτὶ τοὺς μάρτυρας τοὺς κωλυθέντας ὁπωσδήποτε νὰ ὁμώσουν ἢ ἂν πρέπει νὰ ζητήσωσι καὶ πάλιν τὴν ὁρκισίν των.

Ἄρθρον 19.

Ἡ ὁρκισις τοῦ διαδίκου, μάρτυρος ἢ πραγματογνώμονος, κατοικούντων εἰς μέρη ἔνθα λειτουργοῦσιν Ἑλληνικὰ Προξενικὰ Δικαστήρια, ἐνεργεῖται παρὰ τούτων ἀπευθυνομένου τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐπιμελητηρίου εἰς ταῦτα καὶ οὐχὶ εἰς τοὺς Προξένους.

Ἀποφασισθείσης τῆς ὁρκίσεως ἀλλοδαποῦ κατοικοῦντος ἢ διαμένοντος ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἢ προκειμένου περὶ ἡμεδαποῦ κατοικοῦντος ἢ διαμένοντος εἰς μέρος ἔνθα δὲν ὑπάρχει Ἑλληνικὴ Προξενικὴ Ἀρχή, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου διαβιβάζει πρὸς τὸν Πρόεδρον Πρωτοδικῶν Σύρου τὴν πρὸς ὅρκισιν πρόσκλησιν τῶν διαιτητῶν μὲ τὴν παράκλησιν ὅπως διαβιβάσῃ ταύτην διὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν εἰς τὸ ὑποδειχθησόμενον αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Ἐπιμελητηρίου ὡς ἁρμόδιον δικαστήριον τῆς διαμονῆς τοῦ ὁρκιστέου διαδίκου, μάρτυρος ἢ πραγματογνώμονος μὲ τὴν παράκλησιν ὅπως δεχθῇ τούτους πρὸς ὅρκισιν.

Ἐν ᾗ περιπτώσει τὸ ἁρμόδιον ἀλλοδαπὸν δικαστήριον δὲν κωλύεται ἐκ τῶν νόμων τοῦ τόπου τοῦ νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν παράκλησιν ταύτην καὶ ἄνευ μεσολαβήσεως Ἑλληνικοῦ Δικαστηρίου, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου δύναται νὰ ἀποταθῇ εἰς τὸ Δικαστήριον τοῦτο εἴτε ἀμέσως εἴτε διὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Προξενείου.

Ἄρθρον 20.

Οἱ μάρτυρες ἐξετάζονται ἐνώπιον τῶν διαιτητῶν ἐκτὸς ἐὰν διαμένωσιν ἢ κατοικῶσιν ἐκτὸς τῆς ἕδρας τοῦ Ἐπιμελητηρίου, ὅτε οἱ διαιτηταὶ δύνανται νὰ ἀναθέσωσι τὴν ἐξέτασιν αὐτῶν ἐν μὲν τῇ ἡμεδαπῇ εἰς τὸν Εἰρηνοδίκην τοῦ τόπου τῆς κατοικίας των, ἐν δὲ τῇ ἀλλοδαπῇ εἰς τὸν Πρόξενον ἢ Προξενικὸν Δικαστήριον.

Τὰ αὐτὰ ἐφαρμόζονται προκειμένου καὶ περὶ τῆς καταθέσεως τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐκτὸς τῆς ἕδρας τοῦ Ἐπιμελητηρίου διεξαχθείσης πραγματογνωμοσύνης.

Ἄρθρον 21.

Περαιωθείσης τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω διαδικασίας καὶ προσαχθέντων πάντων τῶν κατὰ τὴν κρίσιν τῶν διαιτητῶν ἀναγκαίων στοιχείων ὅπως κρίνωσιν ὁριστικῶς ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως, συνέρχονται οὗτοι εἰς διάσκεψιν μὴ παρισταμένων τοῦ Ἐπιδιαιτητοῦ καὶ Γραμματέως. Ὁ νεώτερος τῶν διαιτητῶν κρατεῖ σημείωμα τῶν αἰτιολογιῶν καὶ διατακτικοῦ τῆς ἀποφάσεως, ὅπερ παραδίδεται εἰς τὸν Γραμματέα πρὸς σύνταξιν τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως.

Προκυπτούσης διαφωνίας μεταξὺ τῶν διαιτητῶν κατὰ τὸ στάδιον τῆς διαδικασίας ἐπὶ παρεμπίπτοντος ζητήματος, καλεῖται ὁ ἐπιδιαιτητὴς διὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐπιμελητηρίου πρὸς ἐπίλυσιν τῆς διαφωνίας ταύτης.

Διαφωνούντων δὲ τῶν διαιτητῶν ὡς πρὸς τὴν ἐκδοτέαν ὁριστικὴν ἀπόφασιν προσκαλεῖται ὁ Γραμματεὺς καὶ συντάσσει ἔκθεσιν περὶ τῆς διαφωνίας ἄνευ μνείας τῆς γνώμης ἑκάστου τούτων. Ἡ ἔκθεσις ὑπογραφομένη ὑπὸ τῶν διαιτητῶν ὑποβάλλεται ἀμελητὶ εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἐπιμελητηρίου, ὅστις ἐντὸς 48 ὡρῶν καλεῖ τοὺς Διαιτητὰς καὶ Ἐπιδιαιτητὴν εἰς νέαν διάσκεψιν καθ' ἣν ἀποφαίνεται ὁ Ἐπιδιαιτητής, συνταχθέντος ὑπὸ τούτου τοῦ σημειώματος τῆς αἰτιολογήσεως καὶ διατακτικοῦ τῆς ὑπὸ τοῦ Γραμματέως συντακτέας ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 22.

Ἡ ἀπόφασις τῶν Διαιτητῶν συντάσσεται ἐγγράφως κατὰ τὸν τύπον τῶν Δικαστικῶν ἀποφάσεων, περιέχει δὲ ἀπαραιτήτως. 1) Τὸ ὀνόματα τῶν διαιτητῶν καὶ ἐπιδιαιτητοῦ τῶν λαβόντων μέρος εἰς τὴν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως καὶ ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως γινομένης μνείας ἂν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς συζητήσεως τῆς ὑποθέσεως ἐγένετο ἀναπλήρωσις τοῦ ὁριστικοῦ Διαιτητοῦ. 2) Τὰ ὀνόματα τῶν διαδίκων ἢ πληρεξουσίων μὲ τὴν παρατήρησιν ἐὰν οὗτοι ἐνεφανίσθησαν ἢ ὄχι. 3) Σημείωσιν τῆς ὑπὸ δίκην ὑποθέσεως, ἤτοι ἔκθεσιν περιληπτικὴν καὶ κατὰ διηγηματικὸν τρόπον συντεταγμένην. 4) Τὸ αἰτιολογικὸν ἐφ' ὅσον δὲν συνεφωνήθη ὑπὸ τῶν μερῶν ἡ ἔκδοσις ἀναιτιολογήτου ἀποφάσεως. 5) Τὸ διατακτικὸν περιέχον τὴν ἀπόφασιν τῶν διαιτητῶν, δι' ἧς γίνεται δεκτὴ ἢ ἀπορρίπτεται ἐνδλῳ ἢ ἐν μέρει ἡ αἴτησις ἢ ἀναγωγὴ ὁσάκις ἐπετράπη ἡ συνεκδίκασίς της.

Ἄρθρον 23.

Ἡ ἀπόφασις τῶν διαιτητῶν θεωρεῖται ὡς ἐκδεδομένη καὶ διὰ τοῦτο ἀμετάκλητος ἅμα ὑπογραφῇ παρὰ τούτων τὸν περὶ ταύτης ἔγγραφον εἰς διπλοῦν κατὰ τὸ ἄρθρον 51 τοῦ νόμου μὴ ἀπαιτουμένης τῆς ἐνώπιον τῶν διαδίκων ἀναγνώσεως αὐτῆς.

Ἡ ἀπόφασις καὶ τὰ σχετικὰ πρὸς αὐτὴν ἔγγραφα φυλάσσονται ἐν τῷ ἀρχείῳ τοῦ Ἐπιμελητηρίου ἐπὶ δεκαετίαν ἐκτὸς ἐκείνων ἅτινα ἐθεωρήθησαν ὑπὸ τοῦ Προέδρου ὡς ἀποδοτέα καθ' ὃ ἀπαραίτητα εἰς τοὺς προσαγαγόντας διαδίκους.

Παρὰ τοῦ Ἐπιμελητηρίου ἐκδίδονται ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν ἐνδιαφερομένων ἐπίσημα ἀντίγραφα τῶν κατὰ τὴν δίκην συνταχθεισῶν ἐκθέσεων καὶ πρακτικῶν καὶ τῶν εἰς τοὺς διαιτητὰς τυχὸν ὑποβληθέντων ὑπὸ τῶν διαδίκων ὑπομνημάτων. Τὴν ἀκρίβειαν τῶν ἀντιγράφων τούτων βεβαιοῖ ὁ Πρόεδρος ἢ πᾶν ἄλλο πρόσωπον τοῦ Ἐπιμελητηρίου ἁρμόδιον πρὸς τοῦτο κατὰ τὸν νόμον περὶ Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων.

Ἄρθρον 24.

Ὁ ὑποβάλλων τὴν αἴτησιν περὶ διαιτησίας κατὰ τὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου 40 παράγραφοι 2, 3 καὶ 4 τοῦ νόμου 184 ἢ ἀμφότεροι οἱ αἰτοῦντες εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 40 προκαταβάλλουσιν εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου ἔναντι ἀποδείξεως τούτου τὰ δικαιώματα διεξαγωγῆς τῆς διαιτησίας ὁριζόμενα εἰς 3ο)ο ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ ἐπιδίκου ἀντικειμένου, ἐφ' ὅσον ἡ ἀξία αὐτὴ δὲν ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν 20,000 δραχμῶν. Δι' ἀντικείμενον τοῦ ὁποίου ἡ ἀξία ὑπερβαίνει τὰς 20,000 δραχμὰς εἰσπράττεται διὰ τὸ ἐπὶ πλέον τοῦ ποσοῦ ὡς δικαίωμα ὑπὲρ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου 1 ο)ο. Κατώτατον ποσὸν δικαιωμάτων ἀνεξαρτήτως τοῦ ἀντικειμένου τῆς αἰτήσεως ὁρίζονται δραχμαὶ 300, ἀνώτατον δὲ τοιοῦτο δραχ. 4000.

Ἔξοδα γινόμενα ὑπὸ τοῦ Ἐπιμελητηρίου (λ. χ. Τηλεγραφικά, ἀμοιβὴ πραγματογνωμόνων), καταβάλλονται ἰδιαιτέρως παρὰ τοῦ καταδικασθέντος εἰς ταῦτα διαδίκου.

Ἐπὶ ὑποθέσεων ἡ ἀξία τοῦ ἀντικειμένου τῶν ὁποίων εἶναι δύσκολον νὰ προσδιορισθῇ κατὰ τὴν ὑποβολὴν τῆς αἰτήσεως προκαταβάλλονται εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ἐπιμελητηρίου δρ. 50. Οἱ Διαιτηταὶ εὐθὺς ὡς ἐπιληφθῶσι τῆς ἐξετάσεως τῆς ὑποθέσεως πρὸ πάσης ἔτι ἐκδόσεως ἀποφάσεως ἢ ὑπογραφῆς τῆς ἐκθέσεως τοῦ συμβιβασμοῦ, προσδιορίζουσι τὴν ἀξίαν τοῦ ἀντικειμένου τῆς αἰτήσεως ἐφ' οὗ καταβάλλονται τὰ δικαιώματα κατὰ τὰ ἀνωτέρω.

Ματαιουμένης τῆς διαιτησίας πρὸ πάσης συνελεύσεως τῶν διαιτητῶν ἐπιστρέφεται εἰς τοὺς προκαταβάλλοντας τὸ ἥμισυ τῶν αὐτῶν καταβληθέντων τῷ Ταμείῳ τοῦ Ἐπιμελητηρίου δικαιωμάτων μεῖον τῶν τυχὸν ὑπὸ τούτου γενομένων ἐξόδων.

Διὰ τῆς ἀποφάσεως τῶν Διαιτητῶν ὁρίζεται ἂν τις ἢ καὶ ἀμφότεροι τῶν διαδίκων θὰ ἐπιβαρυνθοῦν μὲ τὰ ἔξοδα τῆς διαιτησίας, ὡς τοιούτων θεωρουμένων τῶν προκαταβληθέντων δικαιωμάτων τοῦ Ἐπιμελητηρίου καὶ παντὸς ἄλλου ἐξόδου τηλεγραφικῶν, ἀμοιβῆς πραγματογνωμόνων οὐχὶ ὅμως καὶ δικηγορικῆς ἀμοιβῆς, καταβαλομένης παρ' ἑκάστου τῶν διαδίκων δι' ἑαυτόν.

Ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ Ἐπιμελητηρίου εἰσπραχθέντων παρὰ τῶν διαδίκων καθαρῶν δικαιωμάτων διατίθεται ποσὸν μὴ ὑπερβαῖνον πάντως τὸ ἥμισυ τῶν εἰσπραχθέντων δικαιωμάτων πρὸς ἀμοιβὴν τῶν Διαιτητῶν καὶ τοῦ Γραμματέως. Ἡ ἀμοιβὴ τῶν διαιτητῶν προσδιορίζεται ἐπὶ τῇ αἰτήσει τούτων ὑπὸ τῆς διαιτητικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐπιμελητηρίου συνερχομένης πρὸς τοῦτο εἰς τὸ τέλος ἑκάστης τριμηνίας τὸ βραδύτερον.

Τὰ Ἐπιμελητήρια δύνανται νὰ συντάξωσι καὶ εἰδικὸν κανονισμὸν ἀμοιβῆς διαιτητῶν ἐγκρινόμενον δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Δεκεμβρίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργὸς

Γ. Μερκούρης

(2)

Περὶ ἐγκρίσεως κανονισμοῦ διαδικασίας τῶν ὑπὸ τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ καὶ Βιοτεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου Θεσσαλονίκης διενεργουμένων διαιτησιῶν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Ν. Δ. τῆς 21 Ἀπριλίου 1926 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τοῦ περὶ Ἐπιμελητηρίων καὶ τὸ ἄρθρον 50 τοῦ νόμου 184, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ καὶ Βιοτεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου Θεσσαλονίκης, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἐγκρίνομεν τὸν κατατεθέμενον κανονισμὸν ἀκολουθητέας διαδικασίας ὑπὸ τῶν διαιτητῶν τοῦ μνημονευθέντος Ἐπιμελητηρίου καὶ ἐφ' ὅσον τὰ συμβαλλόμενα μέρη δὲν συνεφώνησαν ἄλλως.

Κανονισμὸς διαιτησίας.

Ἄρθρον 1.

Πρὸς ἐνέργειαν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 40 τοῦ νόμου 184 ὡς μεταγενεστέρως ἐτροποποιήθη ὁ νόμος οὗτος διαιτησίας, τὸ Ἐπαγγελματικὸν Ἐπιμελητήριον συντάσσει κατὰ Δεκέμβριον ἑκάστου ἔτους κατάλογον περιέχοντα τὰ ὀνόματα πάντων τῶν δυναμένων νὰ διορισθῶσι διαιτηταὶ κατὰ τὸ ἄρθρον 47 τοῦ αὐτοῦ νόμου, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἀπὸ 2 Νοεμβρίου 1923 Ν. Διατάγματος, ὅστις κατάλογος ἀναρτᾶται εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Ἐπιμελητηρίου καὶ καταχωρεῖται εἰς τὸ δελτίον αὐτοῦ. Ὁ κατάλογος οὗτος θέλει ἰσχύει δι' ὁλόκληρον τὸ ἐπιὸν ἔτος.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου, ὁρίζων κατὰ τὰ ἄρθρα 44 καὶ 45 τοῦ νόμου διαιτητὰς ἢ ἐπιδιαιτητὰς ἐκλέγει κατὰ προτίμησιν πρόσωπα ἀνήκοντα εἰς τὸν κλάδον τοῦ ἐπαγγέλματος ἢ τῆς Βιοτεχνίας εἰς ἣν ἀνήκει ἡ διαιτητικῶς κριτέα ὑπόθεσις.

Ἄρθρον 2.

Τὸ Ἐπιμελητήριον ὁρίζει δύο ἐκ τῶν ὑπαλλήλων αὐτοῦ κατὰ προτίμησιν ἐκ τῶν ἐχόντων νομικὴν μόρφωσιν, ὧν ὁ εἷς χρησιμεύει ὡς ταχτικὸς γραμματεύς, ὁ δὲ ἕτερος ὡς ἀναπληρωματικὸς τοιοῦτος τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ νόμου διαιτητικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τῶν διαιτητῶν. Ὁ πρῶτος τούτων, τούτου δὲ κωλυομένου ὁ δεύτερος, συντάσσει τὰ σχετικὰ ἔγγραφα καὶ πρωτόκολλα καὶ τηρεῖ τὸ ἀρχεῖον τῶν διαιτησιῶν καὶ βιβλία συμβιβασμῶν καὶ ἀποφάσεων, παραλαμβάνει τὰ εἰς αὐτὸν παραδιδόμενα παρὰ τῶν μελῶν σχετικὰ μὲ τὴν διαιτησίαν ἀποδεικτικὰ καὶ ἄλλα ἔγγραφα, ἀριθμεῖ ταῦτα καὶ παρέχει ἀπόδειξιν, παραλαβῆς, των, ὑπέχει δὲ ἀτομικὴν εὐθύνην διὰ τὴν τυχὸν ἀπώλειαν ἢ φθορὰν τούτων.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὰ διάδικα μέρη ὅπως ἔγγραφα ἢ βιβλία περιέχοντα κατὰ τὴν κρίσιν των, μυστικὰ τῆς ἐπιχειρήσεώς των καταθέτωσιν ἀντὶ τοῦ γραμματέως παρὰ τῷ Προέδρῳ τοῦ Ἐπιμελητηρίου, ὑποχρεουμένῳ πρὸς φύλαξιν τούτων.

Τῶν ἀνωτέρω ἐγγράφων καὶ βιβλίων ἐπιτρέπεται νὰ λάβωσιν γνῶσιν μόνον οἱ διάδικοι καὶ οἱ διαιτηταὶ καὶ οὗτοι δὲ μόνον καθ' ἃ μέρη σχετίζονται ταῦτα πρὸς τὴν ἐπίδικον διαφοράν, ἀπαγορευομένης πάσης τούτων ἀνακοινώσεως.

Ἄρθρον 3.

Οἱ διαιτηταὶ συνέρχονται ἔν τινι τῶν αἰθουσῶν τοῦ Ἐπιμελητηρίου (ἐκτὸς ἂν ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου ὁρίσῃ ἄλλον πρὸς τοῦτο τόπον).

Κατὰ τὰς συζητήσεις τῆς ὑποθέσεως δὲν δύνανται νὰ παρίστανται εἰμὴ μόνον οἱ διάδικοι μετὰ ἢ ἄνευ συνηγόρου, ἀντιπρόσωποι τούτων, ὁ ἐπιδιαιτητὴς καὶ ὁ γραμματεύς.

Παριστάμενης ἀνάγκης πρὸς ἐξέτασιν δι' αὐτοψίας τινὸς ἀντικειμένου ἔχοντος οὐσιώδη σημασίαν κατὰ τὴν κρίσιν τῶν διαιτητῶν εἰς τὴν ἐπίδικον ὑπόθεσιν δύνανται νὰ μεταβῶσιν εἰς τὸν τόπον ἔνθα εὑρίσκεται τοῦτο, ἐφ' ὅσον

ἡ προσκόμισίς του ὑπὸ τῶν διαδίκων εἶναι δύσκολος ἢ πολυδάπανος.

Ἄρθρον 4.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 41 αἴτησις καὶ αἱ δηλώσει ἐν γένει τῶν μερῶν ὑποβάλλονται τῷ Ἐπιμελητηρίῳ εἰς διπλοῦν.

Κατοικοῦντος ἢ διαμένοντος ἑνὸς τῶν μερῶν ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ χωρὶς νὰ ἔχῃ διορισθῇ εἰδικὸς διὰ τὴν διαιτησίαν ἀντιπρόσωπός του δέον ἐν τῇ κατὰ τὸ ἄρθρον 43 ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ ἄρθρον 41 ὑποβαλλομένῃ τῷ Προέδρῳ τοῦ Ἐπιμελητηρίου αἰτήσει ν' ἀναγράφηται ἐκτὸς τῆς πόλεως ἐν ᾗ διαμένει ὁ καθ' οὗ ἡ αἴτησις καὶ ἡ ἀκριβὴς αὐτοῦ διεύθυνσις, ὁ δὲ Πρόεδρος λαμβάνων τὴν αἴτησιν ὀφείλει ἀμέσως ν' ἀνακοινώσῃ ταύτην τῷ καθ' οὗ αὕτη (ἀνεξαρτήτως τῆς κατὰ τὰ ἄρθρα 43 καὶ 46 ἐπιβαλλομένης τῷ αἰτοῦντι ὑποχρεώσεως πρὸς ἀνακοίνωσιν τῷ παρ' οὗ ἡ αἴτησις) διὰ τῆς ταχυτέρας ὁδοῦ, φροντίζων νὰ πληροφορηθῇ περὶ τῆς ἀσφαλοῦς εἰς τοῦτον ἐπιδόσεως.

Ἄρθρον 5.

Πᾶσαι αἱ αἰτήσεις, δηλώσεις, κλήσεις κλπ. ἐν γένει ἔγγραφα τῆς διαδικασίας τὰ ἀπευθυνόμενα εἴτε παρὰ τῶν διαδίκων πρὸς ἀλλήλους, τοὺς μάρτυρας καὶ πραγματαγνώμονας εἴτε παρὰ τῶν διαιτητῶν πρὸς τοὺς διαδίκους, μάρτυρας καὶ πραγματογνώμονας περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἀνακοινώσεως τῶν ὁποίων δὲν προνοεῖ εἰδικῶς ὁ νόμος, ὑποβάλλονται εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἐπιμελητηρίου, ὅστις μεριμνᾷ περὶ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῶν διά τινος τῶν κλητήρων τοῦ Ἐπιμελητηρίου.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἀνακοινοῦνται καὶ τὰ ἔγγραφα τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐπιμελητηρίου τὰ πρὸς οἱονδήποτε ἀπευθυνόμενα καὶ σχετικὰ πρὸς τὴν Διαιτησίαν. Τὸ ἔγγραφον ἐγχειρίζεται εἴτε πρὸς ὃν ἀπευθύνεται τοῦτο προσωπικῶς εἴτε πρός τινα τῶν συνοίκων ἢ ὑπαλλήλων τοῦ Γραφείου του ἢ πρὸς τὸν εἰδικῶς διὰ τὴν περὶ ἧς πρόκειται διαιτησίαν ἀντιπρόσωπόν του.

Ἡ ἐγχείρισις τοῦ ἐγγράφου βεβαιοῦται δι' ἐκθέσεως τοῦ ἐπιδώσαντος κλητῆρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου ἣν συνυπογράφει ὁ παραλαβὼν τὸ ἔγγραφον. Περὶ τῆς τυχὸν ἀρνήσεως τῆς παραλαβῆς ἢ τῆς ἀρνήσεως πρὸς συνυπογραφὴν τῆς ἐκθέσεως γίνεται μνεία ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ κλητῆρος.

Ἄρθρον 6.

Ἡ ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων προτεινομένη ἐξαίρεσις διαιτητοῦ, ἀναπληρωτοῦ ἢ ἐπιδιαιτητοῦ κρίνεται ὑπὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 13 Διαιτητικῆς Ἐπιτροπῆς, καλουμένης ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἐντὸς 48 ὡρῶν καὶ ἀποφαινομένης ἐντὸς 3 ἡμερῶν.

Ἡ ἀπόφασις τῆς Ἐπιτροπῆς γνωστοποιεῖται εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους ἐντὸς 48 ὡρῶν ἐφ' ὅσον δέ τις τούτων κατοικεῖ ἢ διαμένει ἐκτὸς τῆς ἕδρας τοῦ Ἐπιμελητηρίου; τηλεγραφικῶς.

Ἄρθρον 7.

Ὁ ὁπωσδήποτε ἀναπληρῶν τὸν ὁριστικὸν διαιτητὴν συνεχίζει τὴν ὑπόθεσιν εἰς ὃ σημεῖον εἶχεν αὕτη διακοπῇ ἕνεκα τῆς ἀντικαταστάσεως τοῦ πρώτου διαιτητοῦ, καθίσταται δὲ ἐνήμερος αὐτῆς ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε προσαχθέντων στοιχείων. Μόνον δὲ ἐν ἀπολύτῳ ἀδυναμίᾳ αὐτοῦ, κατὰ τὴν κρίσιν του, νὰ πληροφορηθῇ λεπτομερῶς περὶ τῆς ὑποθέσεως, ἐπιτρέπεται ἡ ἐπανάληψις τῆς διαδικασίας ἢ μέρους αὐτῆς ἐνώπιον αὐτοῦ.

Ἄρθρον 8.

Ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς τῶν ὁριστικῶς ἐκλεγέντων καὶ ἀποδεχθέντων διαιτητῶν ὁρίζει ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου ἡμέραν καὶ ὥραν πρὸς συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως, ἣν πρὸ τριῶν τοὐλάχιστον ἡμερῶν γνωστοποιεῖ εἰς τοὺς διαιτητάς, ἐπιδιαιτητὴν ἐφ' ὅσον ἔχει διορισθῇ τοιοῦτος καὶ διαδίκους.

Οἱ διάδικοι παρίστανται αὐτοπροσώπως, τῆς δι' ἀντιπροσώπου, ἐγγράφως διοριζομένου, παραστάσεώς των, ἐπιτρεπομένης μόνον ἕνεκα ἀσθενείας ἢ ἄλλων λόγων κρινομένων ὡς σοβαρῶν ὑπὸ τῶν διαιτητῶν.

Ὁ ἀντιπρόσωπος δέον νὰ ᾖ συνεταῖρος ἢ ὑπάλληλος τοῦ διαδίκου ἢ ἄλλος τις ἐκ τῶν ἐκλογέων ὅμως τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ Ἐπιμελητηρίου, παρ' ᾧ διεξάγεται ἡ διαιτησία.

Μὴ ἐμφανισθέντων ἀμφοτέρων τῶν διαδίκων κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν δικάσιμον ἄνευ προηγουμένης παρ' ἀμφοτέρων δικαιολογήσεως, κρινομένης ἐπαρκοῦς ὑπὸ τῶν διαιτητῶν, θεωρεῖται ἡ διαιτησία ὡς ματαιωθεῖσα.

Τὴν διεύθυνσιν τῆς συζητήσεως θὰ ἔχῃ ὁ ἐπιδιαιτητής, ἢ ἄλλως ὁ πρεσβύτερος τῶν διαιτητῶν, ὅστις δίδει καὶ ἀφαιρεῖ τὸν λόγον εἰς τοὺς μάρτυρας, πραγματογνώμονας καὶ διαδίκους, ὑποχρεουμένους νὰ τηρῶσι κατὰ τὴν συζήτησιν εὐκοσμίαν καὶ ἡσυχίαν.

Ὁ τυχὸν παρεκτρεπόμενος ἐκ τῶν διαδίκων κατὰ τὴν συζήτησιν ἐνώπιον τῶν διαιτητῶν δύναται νὰ ἀπομακρυνθῇ τῆς αἰθούσης τῆς συνεδριάσεως, ἐντολῇ τοῦ διευθύνοντος τὴνσυζήτησιν, ἐξακολουθοῦσαν καὶ ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ, θεωρουμένην δὲ ὡς διεξαχθεῖσαν κατ' ἀντιμωλίαν ἀμφοτέρων.

Οἱ διαιτηταὶ πρὶν ἢ ἐπιληφθῶσι τῆς ἐκδικάσεως τῆς ὑποθέσεως ἀποπειρῶνται νὰ συμβιβάσωσι τὰ διάδικα μέρη.

Περὶ τοῦ ἐπιτευχθέντος τυχὸν συμβιβασμοῦ συντάσσεται ἔκθεσις εἰς διπλοῦν ὑπογραφομένη τῶν διαιτητῶν καὶ τῶν διαδίκων καὶ κηρύσσεται ἐκτελεστὴ συμφώνως τοῖς ἄρθροις 50 τοῦ νόμου 184 καὶ 124 ἐπ. Πολ. Δικονομίας.

Ἄρθρον 9.

Μὴ ἐπιτευχθέντος συμβιβασμοῦ οἱ διαιτηταὶ προσκαλοῦσι τοὺς διαδίκους εἰς ἐκλογὴν τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ ἐφ' ὅσον οὗτος δὲν ἤθελεν ἔχῃ ἐκλεγῇ. Μὴ συμφωνούντων ἢ ἀπολειπομένου ἑνὸς τούτων ἄνευ προηγουμένης δικαιολογήσεως κρινομένης ἐπαρκοῦς ὑπὸ τῶν διαιτητῶν, ὁπότε καὶ ὁρίζεται ἄλλη ἡμέρα, προβαίνουσιν οὗτοι εἰς τὴν ἐκλογήν.

Ἐὰν δὲ οἱ διαιτηταὶ δὲν συμφωνήσωσιν εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ ἐκλεκτέου ἐπιδιαιτητοῦ, ἀναφέρουσι τοῦτο ἐγγράφως εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἐπιμελητηρίου, ὅστις ἐντὸς 48 ὡρῶν διορίζει τοιοῦτον, μεθ' ὃ ὁρίζεται νέα ἡμέρα πρὸς συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως, ἥτις καὶ ἀνακοινοῦται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐπιμελητηρίου εἰς τὸν ἐπιδιαιτητὴν ἄνευ νέας προσκλήσεως τῶν μερῶν.

Ἄρθρον 10.

Κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν συμφώνως τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἡμέραν προβαίνει ἡ συζήτησις τῆς ὑποθέσεως, οἱ δὲ διάδικοι ἀναπτύσσουσι προφορικῶς τοὺς ἰσχυρισμοὺς των ὑποβάλλοντες καὶ τὰ τυχὸν μὴ ὑποβεβλημένα πρότερον ὑπομνήματά των.

Ἄρθρον 11.

Ἀπολειπομένου τινὸς τῶν διαδίκων ἄνευ προηγουμένης δικαιολογίας κρινομένης ἐπαρκοῦς ὑπὸ τῶν διαιτητῶν ἡ ὑπόθεσις συζητεῖται καὶ ἐρήμην τούτου. Οἱ διαιτηταὶ προσπαθοῦσιν ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει νὰ συλλέξωσι καὶ οἱκοθεν πᾶν στοιχεῖον τεῖνον πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ἀληθείας ἐπιβάλλοντες καὶ ἐν ἀνάγκῃ καὶ οἱανδήποτε κρίνωσιν ἀπόδειξιν, μὴ θεωρουμένης τῆς αἰτήσεως τοῦ παρισταμένου ἐκ τῶν μερῶν, συνεπείᾳ τῆς ἀπουσίας τοῦ ἑτέρου, ὡς ὡμολογημένης.

Ἄρθρον 12.

Ὁ γραμματεὺς κρατεῖ τὰ πρακτικὰ τῆς συνεδριάσεως τῶν διαιτητῶν ἐν οἷς ἀναγράφει τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὥραν τῆς συνεδριάσεως, τὰ ὀνόματα τῶν διαιτητῶν καὶ ἐπιδιαιτητοῦ, τῶν ἐμφανισθέντων διαδίκων ἢ ἀντιπροσώπου των ἢ τὴν παρατήρησιν ὅτι δὲν ἐνεφανίσθησαν, περίληψιν διαλαμβάνουσαν τὸ οὐσιῶδη τῆς συζητήσεως καθὼς καὶ τοὺς ἰσχυρισμοὺς τῶν διαδίκων καὶ σύντομον μνείαν παντὸς οὐσιώδους συμβάντος ἐν τῇ συνεδριάσει. Τὸ πρακτικὸν τοῦτο ὑπογράφεται παρὰ τῶν διαιτητῶν.

Ἄρθρον 13.

Τὰ θέματα καὶ μέσα τῆς ἀποδείξεως ὁρίζουσιν οἱ διαι-

τηταὶ κατ' ἰδίαν κρίσιν μὴ ὑποβαλλόμενοι εἰς οὐδένα περιορισμὸν δυνάμενοι δὲ νὰ ἐξετάσωσι καὶ μάρτυρας οὓς ἐγκρίνουσι καίτοι μὴ προταθέντας ὑπὸ τῶν διαδίκων.

Οἱ μάρτυρες προσάγονται ὑπὸ τῶν διαδίκων ἢ προσκαλοῦνται ὑπὸ τῶν διαιτητῶν κατὰ τὰ ἓν ἄρθρῳ 5 τοῦ παρόντος ὁρισθέντα πρὸς ἐξέτασιν καθ' ἡμέραν καὶ ὥραν ὁριζομένην ὑπὸ τῶν διαιτητῶν καὶ ἀνακοινουμένην εἰς πάντας τοὺς διαδίκους.

Οἱ διαιτηταὶ δύνανται μὴ συμφωνούντων τῶν διαδίκων εἴτε ὡς πρὸς τὰ πρόσωπα εἴτε τὸν ἀριθμὸν τῶν πραγματογνωμόνων νὰ ὁρίσωσιν οἰκοθεν τοιούτους, ὁρίζουσι δὲ κατ' οἰκείαν κρίσιν καὶ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν δυνάμενοι νὰ διορίσωσι καὶ ἕνα μόνον.

Ἄρθρον 14.

Οἱ διαιτηταὶ δύνανται εἴτε οἰκοθεν εἴτε συνεπείᾳ αἰτήσεως τῶν διαδίκων νὰ διατάξωσιν, ἐαν ἐγκρίνωσι, τὴν προηγουμένην ὅρκισιν πραγματογνωμόνων ἢ μαρτύρων.

Ἄρθρον 15.

Περὶ τῆς ἐξετάσεως τῶν μαρτύρων, πραγματογνωμόνων καὶ τῆς διεξαχθείσης αὐτοψίας συντάσσεται ἰδιαιτέρα ἑκάστοτε ἔκθεσις, ἀναγράφουσα τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν καὶ τὸν τόπον τῆς πράξεως, τὰ ὀνόματα τῶν παραστάντων καὶ τὸ ἀντικείμενον, ὅ ἀφορᾷ.

Ἡ ἔκθεσις αὕτη, ὑπογράφεται παρὰ τῶν λαβόντων μέρος εἰς ταύτην προσώπων, γινομένης μνείας τοῦ λόγου, δι' ὃν τις ἐκ τῶν μετασχόντων τῆς πράξεως ἠρνήθη νὰ ὑπογράψῃ.

Ἄρθρον 16.

Τὸν ἐπαγόμενον ἢ ἀντεπαγόμενον ὅρκον δύνανται νὰ ἐπιβάλωσιν ἢ μὴ οἱ διαιτηταὶ κατὰ τὴν κρίσιν των, δυνάμενοι νὰ ἐπιβάλωσιν οἰκοθεν εἰς ἕνα τῶν διαδίκων ἢ ἀναπληρωματικόν, ἢ ἀπαλλακτικὸν ὅρκον.

Οἱ διάδικοι ὀφείλουσιν νὰ δώσωσι τὸν ὅρκον ἐντὸς τῆς ὑπὸ τῶν διαιτητῶν ταχθείσης προθεσμίας.

Οἱ διαιτηταὶ ἢ ὁ Εἰρηνοδίκης ἢ ὁ Πρόξενος, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου πρόκειται νὰ δοθῇ ὁ ὅρκος δύνανται πρὸ τῆς ἐκπνεύσεως τῆς προθεσμίας νὰ προτείνωσι ταύτην πρὸς δόσιν αὐτοῦ. ἐὰν συντρέχῃ περίπτωσις, κατὰ τὴν κρίσιν των. Οἱ δὲ διαιτηταὶ δύνανται καὶ μετὰ τὴν ἔκπνευσιν τῆς πρὸς δόσιν τοῦ ὅρκου προθεσμίας νὰ τάξωσι καὶ νέαν τοιαύτην, ἐν ᾗ περιπτώσει πείθονται, κατὰ τὴν κρίσιν των, ὅτι συντρέχει περίπτωσις ἀνυπερβλήτου κωλύματος πρὸς ἐμπρόθεσμον δόσιν τοῦ ὅρκου.

Ἡ μὴ δόσις τοῦ ἐπιβληθέντος ὅρκου δὲν ἀποτελεῖ πάντοτε ὁμολογίαν ὑποχρεωτικὴν διὰ τοὺς διαιτητάς.

Ἄρθρον 17.

Ὁ ὅρκος δίδεται αὐτοπροσώπως ὑπὸ τῶν διαδίκων, προκειμένου δὲ περὶ ἑταιριῶν ἢ ἄλλων νομικῶν προσώπων ὑπὸ τοῦ νομίμως ἐκπροσωποῦντος αὐτά, ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου, οὐχὶ δημοσίᾳ συνεδριάζοντος, ἢ τοῦ Προξένου τῆς κατοικίας ἢ διαμονῆς τοῦ ὁρκιστέου διαδίκου, μάρτυρος ἢ πραγματογνώμονος. Οἱ διαιτηταὶ ὑποβάλλουσιν εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἐπιμελητηρίου ἔγγραφον περιέχον, προκειμένου μὲν περὶ ὅρκου διαδίκου, τὸ ὄνομα κλπ. τοῦ ὁμώσαντος τὴν ταχθεῖσαν πρὸς δόσιν τοῦ ὅρκου ἡμέραν καὶ ὥραν, ὡς καὶ τὸ θέμα τοῦ ὅρκου, συγκεκριμένως διατετυπωμένον, προκειμένου δὲ περὶ ὅρκου μαρτύρων καὶ πραγματογνωμόνων καθορίζεται ἐν τῷ ἐγγράφῳ τῶν διαιτητῶν ἡ ὑπόθεσις καὶ τὸ ἀντικείμενον ἐφ' οὗ θὰ ἐξετασθῶσιν οὗτοι.

Ἀντίγραφον τοῦ ἐγγράφου τούτου τῶν διαιτητῶν ἀποστέλλει ἀμελητεὶ ὁ Πρόεδρός τοῦ Ἐπιμελητηρίου δι' ἐγγράφου του πρός τε τοὺς διαδίκαους τοὺς πραγματογνώμονας καὶ τοὺς τυχὸν ἄνευ προτάσεως τῶν διδαδίκων προσκληθέντας πρὸς ἐξέτασιν μάρτυρας καὶ πρὸς τὸν Εἰρηνοδίκην, ἢ Πρόξενον παρακαλῶν τούτους, ὅπως δεχθῶσι τὸν ὅρκον τῶν διαδίκων, μαρτύρων ἢ πραγματογνωμόνων.

Κατὰ τὴν δόσιν τοῦ ὅρκου δύναται νὰ παρίσταται μὴ ἀπαιτουμένης προσκλήσεώς του, πρὸς τοῦτο καὶ ὁ ἀντίδικος τοῦ ὁμώσαντος.

Ἀντιρρήσεις κατὰ τῆς ὁρκοδοσίας ἐπιτρέπονται μόνον ἐνώπιον τῶν διαιτητῶν, οὐχὶ δὲ καὶ τοῦ Εἰρηναδίκου ἢ Προξένου.

Περὶ τῆς ὁρκοδοσίας τῶν μαρτύρων, πραγματογνωμόνων ἢ διαδίκων συντάσσεται πρᾶξις τοῦ Εἰρηνοδίκου ἢ Προξένου, ἀποστέλλεται δὲ αὕτη εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἐπιμελητηρίου ἐντὸς 48 τὸ βραδύτερον ὡρῶν ἀπὸ τῆς ὁρκοδοσίας, ὅστις διαβιβάζει ταύτην ἀμελητεὶ πρὸς τοὺς διαιτητάς.

Ἄρθρον 18.

Ἀπολειπομένων τῆς ὁρκοδοσίας μαρτύρων ἢ πραγματογνωμόνων, κρίνουσιν οἱ διαιτηταὶ ἂν πρέπει νὰ διορισθῶσιν ἄλλοι πραγματογνώμονες, ἢ ἂν πρέπῃ νὰ δεχθῶσι πρὸς ἐξέτασιν ἀνωμοτεὶ τοὺς μάρτυρας τοὺς κωλυθέντας ὁπωσδήποτε νὰ ὁμώσωσιν, ἢ ἂν πρέπῃ νὰ ζητήσωσι καὶ πάλιν τὴν ὅρκισίν του.

Ἄρθρον 19.

Ἡ ὅρκισις τοῦ διαδίκου, μάρτυρος ἢ πραγματογνώμονος κατοικούντων εἰς μέρη ἔνθα λειτουργοῦσιν Ἑλληνικὰ Προξενικὰ Δικαστήρια, ἐνεργεῖται παρὰ τούτων, ἀπευθυνομένου τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐπιμελητηρίου εἰς ταῦτα καὶ οὐχὶ εἰς τοὺς Προξένους. Ἀποφασισθείσης τῆς ὁρκίσεως ἀλλοδαποῦ, κατοικοῦντος ἢ διαμένοντος ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ἢ πρακειμένου περὶ ἡμεδαποῦ, κατοικοῦντος ἢ διαμένοντος εἰς μέρος ἔνθα δὲν ὑπάρχει Ἑλληνικὴ Προξενικὴ Ἀρχή, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου διαβιβάζει εἰς τὸν Πρόεδρον Πρωτοδικῶν Ἀθηνῶν τὴν πρὸς ὅρκισιν πρόσκλησιν τῶν διαιτητῶν, μὲ τὴν παράκλησιν, ὅπως διαβιβάσῃ ταύτην διὰτοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, εἰς τὸ ὑποδειχθησόμενον τῇ ὑπὸ τοῦ Ἐπιμελητηρίου ὡς ἁρμόδιον δικαστήριον τῆς διαμονῆς τοῦ ὁρκιστέου διαδίκου, μάρτυρος ἢ πραγματογνώμονος, μὲ τὴν παράκλησιν ὅπως δεχθῇ τούτους πρὸς ὅρκισιν.

Ἐν ᾗ περιπτώσει τὸ ἁρμόδιον ἀλλοδαπὸν δικαστήριον δὲν κωλύεται ἐκ τῶν νόμων τοῦ τόπου του νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν παράκλησιν ταύτην καὶ ἄνευ μεσολαβήσεως Ἑλληνικοῦ Δικαστηρίου, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου δύναται νὰ ἀποταθῇ εἰς τὸ Δικαστήριον τοῦτο εἴτε ἀμέσως εἴτε διὰ τοῦ Ἕλληνος Προξένου.

Ἄρθρον 20.

Οἱ μάρτυρες ἐξετάζονται ἐνώπιον τῶν διαιτητῶν, ἐκτὸς ἐὰν κατοικῶσιν ἢ διαμένωσιν ἐκτὸς τῆς ἕδρας τοῦ Ἐπιμελητηρίου, ὅτε οἱ διαιτηταὶ δύνανται ν' ἀναθέσωσι τὴν ἐξέτασιν αὐτῶν ἐν μὲν τῇ ἡμεδαπῇ εἰς τὸν Εἰρηνοδίκην τοῦ τόπου τῆς κατοικίας ἢ διαμονῆς των, ἐν δὲ τῇ ἀλλοδαπῇ εἰς τὸν Πρόξενον ἢ Προξενικὸν Δικαστήριον.

Τὰ αὐτὰ ἐφαρμόζονται προκειμένου καὶ περὶ τῆς καταθέσεως τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐκτὸς τῆς ἕδρας τοῦ Ἐπιμελητηρίου διεξαχθείσης πραγματογνωμοσύνης.

Ἄρθρον 21.

Περαιωθείσης τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω διαδικασίας καὶ προσαχθέντων πάντων τῶν κατὰ τὴν κρίσιν τῶν διαιτητῶν ἀναγκαίων στοιχείων, ὅπως κρίνωσιν ὁριστικῶς ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως, συνέρχονται οὗτοι πρὸς διάσκεψιν, μὴ παριστα-μένων τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ καὶ τοῦ Γραμματέως. Ὁ νεώτερος ἐκ τῶν διαιτητῶν κρατεῖ σημείωμα τοῦ αἰτιολογικοῦ καὶ διατακτικοῦ τῆς ἀποφάσεως, ὅπερ παραδίδεται εἰς τὸν Γραμματέα πρὸς σύνταξιν τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως.

Προκυπτούσης διαφωνίας μεταξὺ τῶν διαιτητῶν κατὰ τὸ στάδιον τῆς διαδικασίας ἐπὶ παρεμπίπτοντος ζητήματος, καλεῖται ὁ ἐπιδιαιτητὴς διὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐπιμελητηρίου πρὸς ἐπίλυσιν τῆς διαφωνίας ταύτης.

Διαφωνούντων δὲ τῶν διαιτητῶν ὡς πρὸς τὴν ἐκδοτέαν ὁριστικὴν ἀπόφασιν, προσκαλεῖται ὁ Γραμματεὺς καὶ συντάσσει ἔκθεσιν περὶ τῆς διαφωνίας, ἄνευ μνείας τῆς γνώμης ἑκάστου τούτων. Ἡ ἔκθεσις ὑπογραφομένη ὑπὸ τῶν

διαιτητῶν ὑποβάλλεται ἀμελητεὶ εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἐπιμελητηρίου, ὅστις ἐντὸς 48 ὡρῶν καλεῖ τοὺς διαιτητὰς καὶ ἐπιδιαιτητὰς εἰς νέαν διάσκεψιν, καθ' ἣν ἀποφαίνεται ὁ ἐπιδιαιτητής, συνταξομένου ὑπὸ τούτου τοῦ σημειώματος τῆς αἰτιολογήσεως καὶ τοῦ διατακτικοῦ τῆς ὑπὸ τοῦ Γραμματέως συντακτέας ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 22.

Ἡ ἀπόφασις τῶν διαιτητῶν συντάσσεται ἐγγράφως κατὰ τὸν τύπον τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων, περιέχει δὲ ἀπαραιτήτως 1) τὰ ὀνόματα τῶν διαιτητῶν καὶ ἐπιδιαιτητοῦ, τῶν λαμβόντων μέρος εἰς τὴν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως καὶ ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως, γενομένης μνείας ἂν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς συζητήσεως τῆς ὑποθέσεως ἐγένετο ἀναπλήρωσις τοῦ ὁριστικοῦ διαιτητοῦ. 2) Τὰ ὀνόματα τῶν διαδίκων ἢ τῶν πληρεξουσίων, μὲ τὴν παρατήρησιν, ἂν οὗτοι ἐνεφανίσθησαν ἢ ὄχι . 3) Σημείωσιν τῆς ὑπὸ δίκην ὑποθέσεως, ἤτοι ἔκθεσιν περιληπτικὴν καὶ κατὰ διηγηματικὸν τρόπον συντεταγμένην. 4) Τὸ αἰτιολογικὸν (ἐφ' ὅσον δὲν συνεφωνήθη ὑπὸ τῶν μελῶν ἡ ἔκδοσις ἀναιτιολογήτου ἀποφάσεως). 5) Τὸ διατακτικὸν περιέχον τὴν ἀπόφασιν τῶν διαιτητῶν, δι' ἧς γίνεται δεκτὴ ἢ ἀπορρίπτεται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἡ αἴτησις, ἢ ἀνταγωγὴ (ὁσάκις ἐπετράπη ἡ συνεκδίκησίς της).

Ἄρθρον 23.

Ἡ ἀπόφασις τῶν διαιτητῶν θεωρεῖται ὡς ἐκδεδομένη καὶ διὰ τοῦτο ἀμετάκλητος, ἅμα ὑπογραφῇ παρὰ τούτων τὸ περὶ ταύτης ἔγγραφον εἰς διπλοῦν, κατὰ τὸ ἄρθρον 51 τοῦ νόμου, μὴ ἀπαιτουμένης τῆς ἐνώπιον τῶν διαδίκων ἀναγνώσεως αὐτῆς.

Ἡ ἀπόφασις καὶ τὰ σχετικὰ πρὸς ταύτην ἔγγραφα φυλάσσονται ἐν τῷ ἀρχείῳ τοῦ Ἐπιμελητηρίου ἐπὶ δεκαετίαν, ἐκτὸς ἐκείνων, ἅτινα ἐθεωρήθησαν ὑπὸ τοῦ Προέδρου ὡς ἀποδοτέα καθ' ὃ ἀπαραίτητα εἰς τοὺς προσαγαγόντας ταῦτα διαδίκους.

Παρὰ τοῦ Ἐπιμελητηρίου ἐκδίδονται ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν ἐνδιαφερουμένων ἐπίσημα ἀντίγραφα τῶν κατὰ τὴν δίκην συνταχθεισῶν ἐκθέσεων καὶ πρακτικῶν καὶ τῶν εἰς τοὺς διαιτητὰς τυχὸν ὑποβληθέντων ὑπὸ τῶν διαδίκων ὑπομνημάτων. Τὴν ἀκρίβειαν τῶν ἀντ.γράφων τούτων βεβαιοῖ ὁ Πρόεδρος ἢ πᾶν ἄλλο πρόσωπον τοῦ Ἐπιμελητηρίου, ἁρμόδιον πρὸς τοῦτο κατὰ τὸν νόμον περὶ Ἐπαγγελματικῶν καὶ Βιοτεχνιτῶν Ἐπιμελητηρίων καὶ τὸν ἐσωτερικὸν τοῦ Ἐπιμελητηρίου κανονισμόν.

Ἄρθρον 24.

Ὁ ὑποβάλλων τὴν αἴτησιν περὶ διαιτησίας κατὰ τὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου 40 παράγρ. 2, 3, καὶ 4 τοῦ νόμου 184 ἢ ἀμφότεροι οἱ αἰτοῦντες, εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 40 προκαταβάλλουσιν εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ Ἐπιμελητηρίου, ἐναντι ἀποδείξεως τούτου, τὰ δικαιώματα δεξαγωγῆς τῆς διαιτησίας ὁριζόμενα εἰς 3 ο)ο ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ ἐπιδίκου ἀντικειμένου, ἐφ' ὅσον ἡ ἀξία αὕτη δὲν ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν 20.000 δραχμῶν.

Δι' ἀντικείμενον αἰτήσεως τοῦ ὁποίου ἡ ἀξία ὑπερβαίνει τὰς 20.000 δραχμὰς εἰσπράττεται, διὰ τὸ ἐπὶ πλέον τοῦ ποσοῦ τούτου, ὡς δικαίωμα ὑπὲρ τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ Ἐπιμελητηρίου 1 1)2 ο)ο. Κατώτατον ποσὸν δικαιωμάτων ἀνεξαρτήτως τοῦ ἀντικειμένου τῆς αἰτήσεως ὁρίζονται δραχ. 200, ἀνώτατον δὲ τοιοῦτον δραχ. 2.000.

Ἔξοδα γινόμενα ὑπὸ τοῦ Ἐπιμελητηρίου (π. χ. τηλεγραφικά, ἀμοιβὴ πραγματογνωμόνων κλπ.) καταβάλλονται ἰδιαιτέρως παρὰ τοῦ καταδικασθέντος εἰς ταῦτα διαδίκου.

Ἐπὶ ὑποθέσεως ἡ ἀξία τοῦ ἀντικειμένου τῆς ὁποίας εἶνε δύσκολος νὰ προσδιορισθῇ κατὰ τὴν ὑποβολὴν τῆς αἰτήσεως, προκαταβάλλονται εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ἐπιμελητηρίου δραχ. 200. Οἱ διαιτηταὶ εὐθὺς ὡς ἐπιληφθῶσιν τῆς ἐξετάσεως τῆς ὑποθέσεως, πρὸ πάσης ἔτι ἐκδόσεως ἀποφάσεως, ἢ ὑπογραφῆς τῆς ἐκθέσεως τοῦ συμβιβασμοῦ, προσδιορίζουσι τὴν ἀξίαν τοῦ ἀντικειμένου τῆς αἰτήσεως, ἐφ' οὗ καταβάλλονται τὰ δικαιώματα κατὰ τὰ ἀνωτέρω.

Ματαιουμένης τῆς διαιτησίας πρὸ πάσης συνελεύσεως τῶν διαιτητῶν, ἐπιστρέφεται εἰς τοὺς προκαταβαλόντας τὸ ἥμισυ τῶν παρ' αὐτῶν καταβληθέντων τῷ Ταμείῳ τοῦ Ἐπιμελητηρίου δικαιωμάτων, μεῖον τῶν τυχὸν ὑπὸ τούτου γενομένων ἐξόδων.

Διὰ τῆς ἀποφάσεως τῶν διαιτητῶν ὁρίζεται ἂν ὁ εἷς ἢ καὶ ἀμφότεροι οἱ διάδικοι, θὰ ἐπιβαρυνθοῦν μὲ τὰ ἔξοδα τῆς διαιτησίας, ὡς τοιούτων θεωρουμένων τῶν προκαταβληθέντων δικαιωμάτων τοῦ Ἐπιμελητηρίου καὶ παντὸς ἄλλου ἐξόδου (τηλεγραφικῶν, ἀμοιβῆς πραγματογνωμόνων οὐχὶ ὅμως καὶ δικηγορικῆς ἀμοιβῆς, καταβαλλομένης παρ' ἑκάστου τῶν διαδίκων δι' ἑαυτόν.).

Ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ Ἐπιμελητηρίου εἰσπραχθέντων παρὰ τῶν διαδίκων καθαρῶν δικαιωμάτων διατίθεται ποσὸν μὴ ὑπερβαῖνον πάντως τὸ ἥμισυ τῶν εἰσπραχθέντων δικαιωμάτων πρὸς ἀμοιβὴν τῶν διαιτητῶν καὶ τοῦ Γραμματέως.

Ἡ ἀμοιβὴ τῶν διαιτητῶν προσδιορίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τούτων ὑπὸ τῆς Διαιτητικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐπιμελητηρίου, συνερχομένης πρὸς τοῦτο εἰς τὸ τέλος ἑκάστης τριμηνιαίας τὸ βραδύτερον.

Τὸ Ἐπιμελητήριον δύναται νὰ συντάξῃ καὶ εἰδικὸν κανονισμὸν ἀμοιβῆς διαιτητῶν, ἐγκρινόμενον δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Δεκεμβρίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργὸς
Γ. Μερκούρης

---

(3)

Περὶ *ἀφομοιώσεως πρὸς τὰς Δημοσίας Ἐμπορικὰς Σχολὰς τῆς μέχρι τοῦδε ἀνεγνωρισμένης ὡς ἰσοτίμου πρὸς ταύτας Ἐμπορικῆς Σχολῆς θηλέων τῆς ἐν Ἀθήναις Φιλεκπαιδευτικῆς Ἑταιρείας (Ἀρσακείου).*

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 2 καὶ 3 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 2 Ἰουλίου 1926 «περὶ καταργήσεως Ἐμπορικῶν Σχολῶν καὶ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 10 Σεπτεμβρίου 1926 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν κειμένων περὶ ἰδιωτικῆς ἐμπορικῆς ἐκπαιδεύσεως διατάξεων κλπ.», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Ἡ ὑπὸ τῆς ἐν Ἀθήναις Φιλεκπαιδευτικῆς Ἑταιρείας συντηρουμένη καὶ διοικουμένη καὶ μέχρι τοῦδε ἀνεγνωρισμένη ὡς ἰσότιμος πρὸς τὰς Δημοσίας Μέσας Ἐμπορικὰς Σχολὰς τετρατάξιος Ἐμπορικὴ Σχολὴ θηλέων, λειτουργοῦσα νῦν μὲ τὰς τρεῖς ἀνωτέρας αὐτῆς τάξεις, ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, ἀφομοιοῦνται πρὸς τὰς δημοσίας ἐμπορικὰς σχολάς.

Ἄρθρον 2.

1. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Φιλεκπαιδευτικῆς Ἑταιρείας εἴτε ἀπ' εὐθείας εἴτε δι' εἰδικῆς ἐφορείας ἔχει τὴν διοίκησιν τῆς, ὡς ἄνω, Σχολῆς καὶ ἀσκεῖ τὸν ἄμεσον ἔλεγχον ἐπὶ τῆς λειτουργίας καὶ τοῦ προσωπικοῦ αὐτῆς, δυναμένη νὰ καλῇ εἰς ἀπολογίαν καὶ νὰ ἐπιβάλῃ εἰς τοῦτο τὰς κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις περὶ ἐμπορικῆς ἐκπαιδεύσεως ὁριζομένας ποινάς, νὰ παρέχῃ ἀδείας κανονικὰς καὶ ἀναρρωτικὰς εἰς αὐτὸ καὶ ἐν γένει νὰ ἐπιτελῇ ὅ,τι κατὰ τὸ μέχρι τοῦδε ἰσχῦον Διοικητικὸν καθεστὼς τῆς Σχολῆς ἐνήργει.

2. Το τακτικόν διδακτικόν καὶ ὑπηρετικόν προσωπικόν τῆς Σχολῆς ἐξομοιοῦται ὡς πρὸς τὰ προσόντα, τὸν διορισμόν, τὴν διαβάθμισιν, τὰς ἀποδοχάς, τὰς προαγωγάς, τὴν σύνταξιν, τὴν πειθαρχίαν καὶ ἀπόλυσιν, πρὸς τὸ προσωπικὸν τῶν Δημοτίων Ἐμπορικῶν Σχολῶν.

3. Διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ ὁριζομένων ἀπαιτεῖται πάντοτε προηγουμένη πρότασις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Φιλεκπαιδευτικῆς Ἑταιρείας. Ἡ πρότασις αὕτη εἶνε ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν Ὑπουργόν, ἐφ' ὅσον, προκειμένου περὶ τῶν προσόντων διορισμοῦ ἢ προαγωγῆς λειτουργοῦ τινος, δὲν ἀντίκειται αὕτη πρὸς τὰς σχετικὰς περὶ Ἐμπορικῆς Ἐκπαιδεύσεως κειμένας διατάξεις.

4. Τὸ ἔκτακτον καὶ προσωρινὸν προσωπικὸν τῆς Σχολῆς δέον νὰ ἔχῃ τὰ προσόντα τοῦ τοιούτου τῶν Δημοσίων Ἐμπορικῶν Σχολῶν, προσλαμβάνεται δὲ ὑπὸ τοῦ Δ. Συμβουλίου τῆς Φιλεκπαιδευτικῆς Ἑταιρείας τῇ ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ὅπερ ἐξετάζει μόνον ἐὰν οἱ προσλαμβανόμενοι ἔχωσι τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα, ἐφαρμοζομένων περὶ τούτου τῶν σχετικῶν περὶ ἰδιωτικῆς ἐμπορικῆς ἐκπαιδεύσεως διατάξεων.

5. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ὑποβάλλει εἰς τὸ τέλος ἑκάστου σχολικοῦ ἔτους εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἔκθεσιν περὶ τῆς λειτουργίας ἐν γένει τῆς σχολῆς καὶ τῆς ὑπηρεσιακῆς δράσεως τοῦ προσωπικοῦ αὐτῆς καὶ ἀλληλογραφεῖ μετ' αὐτοῦ ἐπὶ παντὸς ζητήματος ἀφορῶντος τὴν Διοίκησιν τῆς Σχολῆς.

6. Ἡ Διεύθυνσις τῆς ἐσωτερικῆς λειτουργίας τῆς Σχολῆς ἀνήκει εἰς τὸν Σύλλογον τῶν ὑπηρετούντων λειτουργῶν καὶ τὸν Διευθυντὴν αὐτῆς. Ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς ἀναφέρεται ἀμέσως πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον ἐπὶ παντὸς ζητήματος ἀφορῶντος τὴν ἐσωτερικὴν λειτουργίαν αὐτῆς.

7. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ὁσάκις τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Σχολῆς ἀδυνατεῖ νὰ ἐξεύρῃ κατάλληλον ἐκπαιδευτικὸν λειτουργὸν διὰ τὴν διδασκαλίαν μαθήματός τινος ἐν αὐτῇ ὅπως ἀναθέτῃ τὴν διδασκαλίαν τοῦ μαθήματος τούτου εἰς ἐκπαιδευτικοὺς λειτουργοὺς τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ Δημοσίων Ἐμπορικῶν Σχολῶν, ἐφ' ὅσον οὗτοι ἔχουσι διαθεσίμους ὥρας ἐκ τῶν ὑποχρεωτικῶν αὐτῶν ὡρῶν διδασκαλίας.

Ἄρθρον 3.

1. Αἱ ἀποδοχαὶ τοῦ τακτικοῦ καὶ ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ τῆς Σχολῆς ταύτης εἶνε αἱ αὐταὶ ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ των πρὸς τὰς ἀποδοχὰς τῶν λειτουργῶν τῶν ὑπηρετούντων εἰς Δημοσίας Ἐμπορικὰς Σχολάς, αἱ δὲ γινόμεναι κρατήσεις ἐπὶ τοῦ τακτικοῦ προσωπικοῦ τῶν Δημοσίων Ἐμπορικῶν Σχολῶν ἐνεργοῦνται καὶ ἐπὶ τῆς μισθοδοσίας τοῦ τακτικοῦ προσωπικοῦ τῆς Σχολῆς ταύτης καὶ ἀποδίδονται εἰς τὰ οἰκεῖα Ταμεῖα κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις.

2. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Φιλεκπαιδευτικῆς Ἑταιρείας, δύναται ἂν κρίνῃ τοῦτο ἀναγκαῖον νὰ παρέχῃ εἰς τὸ προσωπικὸν τῆς Σχολῆς μισθόν, ἐπιδόματα καὶ ἐν γένει ἀποδοχὰς ἐπὶ πλέον τῶν παρεχομένων εἰς τὸ ἀντίστοιχον προσωπικὸν τῶν Δημοσίων Σχολῶν.

Ἄρθρον 4.

1. Τὸ ὑπηρετοῦν προσωπικὸν ἐν τῇ Σχολῇ ταύτῃ ὑπόκειται εἰς τὰς αὐτὰς ὑποχρεώσεις εἰς ἃς καὶ τὸ τῶν Δημοσίων Ἐμπορικῶν Σχολῶν.

2. Πᾶσαι αἱ ἰσχύουσαι διατάξεις διὰ τὴν λειτουργίαν τῶν Δημοσίων Ἐμπορικῶν Σχολῶν ἐφαρμόζονται καὶ ἐν τῇ Σχολῇ ταύτῃ.

3. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ἁρμόδιον Ὑπουργόν, ὅπως δι' ἀποφάσεώς του ἐκδιδομένης κατόπιν προτάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Φιλεκπαιδευτικῆς Ἑταιρείας τροποποιεῖ τό τε ἀναλυτικὸν καὶ ὡρολόγιον πρόγραμμα τῶν ἐν τῇ Σχολῇ μαθημάτων προσθέτων ἢ καὶ ἀφαιρῶν τοιαῦτα, νὰ ἐγκρίνῃ τὴν διαίρεσιν τῶν τάξεων εἰς πλείονα τμήματα, ὡς καὶ πᾶσαν παρέκκλισιν ἐκ τῶν κειμένων περὶ ἐσωτερικῆς λειτουργίας τῶν Ἐμπορικῶν σχολῶν διατάξεων, ἐφ' ὅσον ἡ παρέκκλισις αὕτη σκοπεῖ τὴν ἀποτελεσματικωτέραν λειτουργίαν τῆς Σχολῆς.

Ἄρθρον 5.

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Φιλεκπαιδευτικὴν Ἑταιρείαν, ὅπως εἰσπράττῃ διὰ τὴν συντήρησιν τῆς Σχολῆς παρὰ τῶν ἐγγραφομένων εἰς αὐτὴν μαθητῶν δίδακτρα, ἅτινα ὁρίζονται ὑπὸ ταύτης ἐν τῇ ἀρχῇ ἑκάστου σχολικοῦ ἔτους καὶ μετὰ προηγουμένην ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργείου, εἰσπράττονται δὲ καθ' ὃν τρόπον ἤθελεν ὁρίσει τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον αὐτῆς.

Τὰ μέχρι τοῦδε ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας ταύτης ὁρισθέντα ἐξακολουθοῦσι νὰ εἰσπράττωνται διὰ τὸ παρὸν σχολικὸν ἔτος.

2. Οἱ μαθηταὶ τῆς Σχολῆς ταύτης καταβάλλουσι τὰ κεκανονισμένα διὰ τοὺς μαθητὰς τῶν ἰδιωτικῶν ἐμπορικῶν σχολῶν ἐκπαιδευτικὰ τέλη ἐγγραφῆς.

3. Οἱ παρὰ τῆς Σχολῆς ἐκδιδόμενοι σχολικοὶ τίτλοι καὶ λοιπὰ πιστοποιητικὰ σπουδῶν ὑπόκεινται εἰς τὰ αὐτὰ τέλη, εἰς ἃ ὑπόκεινται καὶ οἱ παρὰ τῶν Δημοσίων Ἐμπορικῶν Σχολῶν ἐκδιδόμενοι τοιοῦτοι.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ἡμέτερον Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Δεκεμβρίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργὸς
Γ. Μερκούρης

---

(4)

Περὶ ὁρισμοῦ μικρῶν ἐξόδων Γ. Ε. Π. Ν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸν ΔΠ' νόμον, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ὁρίζομεν ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου 1926 ὡς ἐτήσια μικρὰ ἔξοδα τοῦ Γ. Ε. Π. Ν. εἰς τριάκοντα χιλιάδας (30.000) δραχμάς.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν τοῦ παρόντος διατάγματος δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Δεκεμβρίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸς
Α. Κανάρης

---

(5)

Περὶ ὁρισμοῦ ἐτησίων μικρῶν καὶ γραφικῶν ἐξόδων τῶν Ταμείων ἀλληλοβοηθείας τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν τοῦ Π. Ν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸν ΔΠ' νόμον, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ὁρίζομεν ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου 1926 ὡς ἐτήσια γραφικὰ καὶ μικρὰ ἔξοδα τῶν Ταμείων ἀλληλοβοηθείας ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν τοῦ Π. Ν. εἰς δραχμὰς ἓξ χιλιάδας (6.000).

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν τοῦ παρόντος διατάγματος δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Δεκεμβρίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸς
Α. Κανάρης

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.